

Kiss Leizer Géza Károly

KATASZTRÓFÁK ELŐREJELZÉSÉNEK LEHETŐSÉGEI

BEVEZETÉS

A bevezetésben szeretném felhívni a figyelmet, hogy a cikk nem a hivatalos tudományos kutatás tárgyát és álláspontját képezi, bár bizonyos alapelméletek és tézisek elfogadottá váltak jelentős szakmai körökben.

A jövő megismerése... mi lehet ennél kihívóbb feladat a véletlenek játéka, a nagy tudás, a még nagyobb felfedezés, a megfejtés játszámája, a titkok titka, ha bármilyen eszközök és lehetőségek árán is, de megkísértése a még meg nem tett út, a ránk váró élet rejtelseinek előre való feltárására.

A clair voyance jelentése tisztánlátás, e kifejezés azt a különleges képességet jelenti, hogy információt szerezhetünk egy tárgy, személy, hely megismeréséről, vagy bármilyen fizikai esemény bekövetkeztéről a jelenleg elfogadottnak tekintettől eltérő eszközökkel való érzékelés alapján.

KIINDULÁSI ALAPOK

Werner Heisenberg határozatlansági elve szerint a tudomány törvényei segítségével nem jelezhetjük előre a jövő történéseit, hiszen egy részecske jövőbeli sebességének és helyzetének számításához kezdeti vagy más néven határfeltételek szükségesek. Ez azt jelenti, hogy egészen precízen kell ismernünk annak jelenlegi sebességét és helyét. Heisenberg azt is kimutatta, ha a részecske helyzetének bizonytalansága felére csökkenthető, akkor a sebesség bizonytalansága kétszeresére fog növekedni.

Russell Targ amerikai fizikus, parapszichológus „A távoli jövő megtekintése” c. munkájában foglalkozott először olyan matematikai egyenletek felállításával, mely szerint jövőbeli események bekövetkezte előre megjósolható. Kiindulási alapként a mechanika-rugalmasságtanból ismert alapegyenletek, valamint a potenciális energia függvényének származtatása szolgáltak kis alakváltozások esetén.

Tovább lépés: az ok nem mindig kell, hogy megelőzze az okozatot

J. A. Stratton: Diffraction Theory of Electromagnetic Waves c. tanulmányában fejtette ki, hogy

a Kirchoff féle mezőegyenleteknek több megoldása is lehet, ugyanis egy elektromos mező forrása az elektromos töltés és áramlás disztribúciója. Mivel csak a makroszkópikus hatásokat vizsgáljuk, abból indulunk ki, hogy a disztribúció inkább folyamatos, mint diszkrét, valamint meghatározott a töltés és a vektor áramlásának sűrűsége a tér és az idő függvényében. Minden, a térben ismert pont helyvektor és Maxwell-egyenletekkel leírható. Az egyenleteket nem szeretném bemutatni, hiszen egyik legnagyobb matematika-fizika professzorunk kiadója szerint minden leírt egyenlet megfelel az eladható példányszámnak.

A Stratton tanulmány vizsgálata és elemzése alapján a végkövetkeztetés két megoldása:

1./ késleltetett potenciál

2./ előre hozott idő

Az első esetben az időhöz hozzáadott elektromágneses mező mozgó töltéstől való távolsága és a fázissebesség hányadosa, a második esetben az időből elvett elektromágneses mező mozgó töltéstől való távolsága és a fázissebesség hányadosa adja a két megoldást.

Feltevésünk szempontjából a 2. megoldás az érdekes, hiszen az előrehozott idő azt jelenti, hogy ezt az elektromágneses mezőt előre megfigyelhetjük, mielőtt az azt kiváltó, gerjesztő forrás az eseményt létre hozhatta volna. Két elektromágneses hullám indul el az eseményt jelző elmozdulásmező rezgéséből, amit időfodrozódásnak is nevezhetünk. Az egyik maga az esemény hulláma, a másik az esemény előrejelzésének hulláma, ami megelőzi magát az eseményt, még abban az esetben is, ha az nem következik be.

Mi az amit jelenthet mindez? Lehetséges a jövőből a jelenbe transzportálni olyan információhalmazt, melynek érzékelési valószínűsége az esemény bekövetkeztének időkülönbségével arányos, mégpedig azzal egyenes arányossággal növekszik. A nagy kérdés ennek az információhalmaznak a „letöltése”, átvitele, az emberi agyba jutásának módja és a szürkeállományban lévő kérgi területekben történő észlelése. Az említett elektromos töltések áramlása elektromágneses hullámok formájában, – melyek fénysebességgel terjednek – lehet a közvetítő. Az időben változó elektromos mező örvényszerű mágneses mezőt (elmozdulás mezőt) indukál. Az elektromos töltéstől elváló, térben tovaterjedő hullámjellegű elektromágneses sugárzás ennek a jövőt előrejelző információnak, fodrozódásnak a hordozója.

J.B. Rhine és Rudolf Tischner kutatásaival született meg az érzékszerveken túli érzékelés, az ESP fogalma, amely a tisztánlátáson kívüli kutatás tárgyává tette a többi pszichikus képességet, a telepátiát (a távérzékelést) és a prekogníciót (előérezékelést). Ez a hatodik érzék fogalma, ami azt jelenti, hogy az embernek az öt hagyományos érzékszerve mellett, van egy elcsökevényesedett, eddig fel nem fedezett érzékszerve, amely a megérezésekért, előérezésekért felel.

Az 1970-es években dolgozták ki elméletüket Russell Targ és Harold Puthoff, a Stanford Research Institute (SRI) parapszichológiai kutatói, akik megvizsgálták a távolbalátás és a pszichokinézis tudományos alapjait. Az alkalmas médiumok utáni kutatás során találkoztak Ingo Schwann-nal. A vele folytatott számos kísérletnek az volt a célja, hogy teszteljék egy adottságot, amelyet a meditációs gyakorlatokat végző férfi csak rövid ideje fedezett fel magában. 1974-ben egy parapszichológiával és kvantumfizikával foglalkozó nemzetközi

konferencián számoltak be a kísérletekről. Schwann adottsága lehetővé tette, hogy korrekt módon leírja olyan épületek, utcák, hidak, távoli helyiségek pontos adatait, amelyeknek csak a földrajzi koordinátáit közölték vele. Ezért arra a meggyőződésre jutottak, hogy folytatniuk kell a távolbalátással kapcsolatos kutatásainkat.

Amikor Puthoff és Targ ugyanazt a kísérletet más személyekkel is elvégeztette, került nyilvánosságra, hogy a távolbalátás képessége fejleszthető. Ingo Schwann csodálatos képességeit bárki kifejlesztheti magában, csak megfelelő iskolázottság szükséges ahhoz, hogy a személyes pszi-képességeket felszabadítsuk, és egy adott célra irányítsuk. Puthoff és Targ távolbalátással kapcsolatos kutatási eredményei alapján kijelenthető, hogy az új ismereteket egy egész különleges területen, például a katasztrófák előrejelzésekor is lehetne alkalmazni.

Charles A. Muses Idő és Sors c. munkájában dolgozta ki a prekogníció modelljét, melyben az elektromágneses térelméletet használta fel. Időről vallott nézete szerint az időt a tér birtokolja önmagában. De egy ponton a tér nem rendelkezik minden alkalommal ilyen tulajdonsággal, vagyis az idő sokkal nagyobb, mint maga a tér. Elektromágneses tér gerjesztése során a terjedő hullám kioltásakor a kioltás előtt két prekognitív hullám terjed közel fénysebességgel, a hullámok megjelenése után következik be az esemény. E hullámokból lehetne következtetni, illetve konkrét információt szerezni egy jövőben bekövetkező eseményről. Az érdekes az, hogy még abban az esetben is, ha maga az esemény soha nem következik be. A prekognitív hullámokból nyert információk olyan intézkedésekhez vezethetnének, melyekkel meg lehetne előzni a katasztrófák bekövetkeztét.

EDDIG TÖRTÉNT ELŐREJELZÉSEK

Az állatok megérzései természeti katasztrófák esetén

Az Open University kutatói barna varangyok szaporodási viselkedését tanulmányozva megfigyelték, hogy a L'Aquilában 5 nappal később bekövetkezett földrengés előtt a békahímek 96 százaléka eltűnt a vizsgálat helyszínétől, mely 74 kilométerre helyezkedett el a földrengés epicentrumától. Három nappal a földrengés előtt már teljesen eltűntek a párzó békák a tóról. A rengések ideje alatt bekövetkező telihold miatt az első rengés után néhány nappal a békák egy része visszatért a tóra szaporodni, de számuk töredéke volt a korábbi években tapasztaltaknak. Többségük csak 6 nappal az utolsó jelentősebb rengés után tért vissza.

Dr. Rachel Grant egyetemi adjunktus és kollégája az ionoszférában bekövetkező elektromos aktivitás változásával magyarázta a békák távozásának okát, melyet nagyon alacsony frekvenciájú (VLF, very low frequency) rádióhullámok érzékelésével regisztráltak orosz kutatók. A békák távozása egybeesett egy nagyobb VLF kitöréssel, melyet a földrengéseket megelőzően levegőbe kerülő radongáz, valamint valószínűleg a gravitációs hullámok okozhattak.

A 2008-as szecsuáni földrengéskor is tapasztalták a varangyok szokatlan viselkedését. A földrengés előtt 3 nappal több ezer varangy özönlötte el Miencsu város utcáit.

Szeizmológusok szerint néhány állat képes lehet érzékelni a földalatti kőzetek földrengés előtti mozgása által keletkezett elektromos jeleket.

Martinique-ban, 1902-ben, néhány nappal a Mount Pelée nevű vulkán kitörése előtt, a madaraktól a hüllőkig minden állat menekült a tűzhányó környékéről. Az emberek a helyszínen maradtak. A 400.000 lakosból csak egyetlen túlélő maradt: egy rab, akit megvédték a cellája vastag falai.

Fréjus-ban, Franciaországban, 1959-ben minden macska elhagyta az otthonát mielőtt a közeli gát átszakadt, és a víz elöntötte a város alacsonyabban fekvő részeit megölve több mint 400 embert. 1999-ben a Vogézekben, mielőtt a Lothar nevű hatalmas hurrikán lecsapott és kidöntötte a fákat, valamennyi szarvas elhagyta az erdőt. 2004. december 26-án a Srí Lankai Yala Nemzeti Parkot tönkretette egy szökőár, amely mintegy 3 kilométer mélyen hatolt be a szárazföldre, és 300 hektárnyi területet borított el. Több mint 200 elefánt és több más állat élt a parkban, mindegyikük túlélte a szökőárt. A Srí Lankai hatóságok igazolták a tényt, miszerint a természeti katasztrófa után nem találtak elpusztult vadállatokat a fellelt emberi tetemek tízezrei között. Valószínű tehát, hogy az állatok képesek érzékelni a közelgő katasztrófákat.

Az emberek megérzései természeti katasztrófák esetén

Az emberek néha nem egyszerűen érzik, hanem tudják, mi fog történni. Ezt a jelenséget hívják megérzésnek. Egyes megérzések álom, vagy látomás formájában jelennek meg, míg mások csak erős érzést, elképzelést vagy találgatást jelentenek, amelyek az emberi agyban minden látható vagy felfogható ok nélkül jelennek meg. Sok ember gondolja úgy, hogy megérzésük van, azonban vannak olyan emberek – az úgynevezett médiumok – akik sokkal érzékenyebbek az átlagosnál. Sok megérzés szól halálról vagy tragédiáról.

A Titanic elsüllyedése

1912. április 15.-én hajnalban a Titanic, a világ akkori legnagyobb óceánjárója az első útján jéghegynek ütközött és elsüllyedt, 1502 ember halt meg. Később a vizsgálatok legalább 20 olyan esetet derítettek fel, amikor az emberek megéreztek a hasonló tragédiát. A nyilvánvaló megérzések egyik legfurcsább esete egy regény, a "Hiábalóság", amelyet Morgan Robertson írt 1898-ban. A könyvben egy hatalmas hajó, a Titán elsüllyedt, miután jéghegynek ütközött. A Titanichoz hasonlóan a Titánról is azt hitték, hogy elsüllyedhetetlen. A Titanic, ugyanúgy, mint a Titán, kevés mentőcsónakot vitt magával a nagyszámú utashoz képest. Másik két történet is megjósolta a szerencsétlenséget, mindkettő szerzője a hajó utasa volt. Egyikük közel húsz évvel korábban írta meg történetét. Legalább kilenc embernek volt olyan álma, amelyben egy Titanichoz hasonló hajó jéghegynek ütközött és elsüllyedt. Két látnok figyelmeztetett a tragédiára és számos más embernek is erős megérzése volt, hogy valami rossz dolog fog történni. Néhány leendő utas annyira aggódott az utazás miatt, hogy az utolsó percben visszamondta jegyrendelését.

Kristály előrelátás

Nem minden megérzés váratlan. A látnokok akkor látnak a jövőbe, amikor valamilyen eszközt használnak arra, hogy felerősítsék a látomásokat. Segédeszközeik segítenek koncentrálni, hogy az agyuk képes legyen fogadni a jövőképeket. A leggyakrabban használt segédeszköz a kristálygömb. A látnokok képesek belelátni pácienseik agyából felfogott elektromágneses hullámok alapján azok elmúlt életébe is. A kristálygömbbe nézve a látnok összpontosítja erejét és látja a múlt vagy a jövő képeit. Gyakori, hogy meg tudja mondani egy elveszett tárgy helyét a

kristálygömbben látott kép segítségével. A legtöbb látnok hegyi kristályból csiszolt gömböt használ.

Hipnózis és ESP (Extrasensory perception)

Egyes kutató fizikusok szerint az ESP ereje megnövekszik a hipnózis alatt. Igen biztatóak voltak azok a kísérletek, melyek azt vizsgálták, hogy a transzban lévő alanyoknak milyen a jövőbelátó és telepatikus képessége. Leonyid Vasziljev orosz kutató professzor sok kísérletet végzett a hipnózisról és az ESP-ről a 20-as és 30-as években. Úgy találta, hogy egyes embereket transzba tudott helyezni pusztán azzal, hogy erősen koncentrált. Ez a különleges ereje igen nagy intenzitású volt, még nagy távolságokon át is működött. Egy esetben Vasziljev több mint 1000 km távolságról hipnotizált sikeresen.

KATASZTRÓFÁK, KUTATÁS ÉS HELYZETKEZELÉS

A katasztrófák mindig az emberiség életének részét képezték, ezek súlya, gyakorisága, mérete, globálisan jelentkező romboló hatása annyira megnövekedett, hogy a katasztrófák elleni védelem napjainkban elsődlegessé, rendkívül fontossá vált. Az óriási károk, melyeknek nemcsak gazdasági, hanem a társadalmi hatásai is jelentősek, felvetik az előre jelezhetőség kérdését, annak szükségességét.

A legutóbbi esetek kezelésének bonyolultsága, a sok elveszett emberélet, a nagymennyiségű, sok esetben mérgező és veszélyes hulladékok keletkezése mind amellettt szól, hogy meg kell kezdenünk az ilyenfajta előrejelzések tudományos kutatását.

A katasztrófák elleni védekezés egyre bonyolultabb feladat, a tudomány eredményeit alkalmazó erők szervezett, szakszerű alkalmazására alapozott, az egész világ szoros együttműködését igényli.

A katasztrófák okainak legnagyobb része az emberi tényezőre vezethető vissza. Sajnos a helyzet kezelése is sokszor hihetetlen hanyagságon, érthetetlen és szakmaiatlan hozzáálláson múlik.

A megelőzés alapja lehetne az előre jelezhetőség módjainak feltárása, az ezirányú kutatások kiterjesztése, valamint a katasztrófa-események utáni adatgyűjtés, feldolgozás, következtetések tudományos igényű levonása.

Kiss Leizer Géza Károly